

EL BAIX MONTSENY

IMPRESSIONS

Anava jo amb un foraster, estiuejant de la nostra població, enamorat de les formosors d'aquesta fondalada, que coneix, potser més que cap arbucienc, les belleses que s'hi atresoren. Havíem triat el camí de Can Pons i de la Corbadora, un dels més bells d'aquestes afraus. La verdor dels prats, que hom hi travessa, l'espessor d'arbres que fresseixen aquelles clotarades, abundor d'aigües cristal·lines que rondinen per aquells fondals i els diferents caires, que a cada recanada, prèn la muntanya, que's posa a l'ovir del vianant, foren temes que donaren vida als nostres parlaments i ens ofrenaren una estona d'esbarjo plaent i afalagador. Mai ningú m'havia parlat tan entusiastament dels nostres prats, de les nostres clotarades, de les nostres fonts, de les nostres prades, de les nostres bosquíries i de les nostres vinyes, com aquell acompanyant. Les seves paraules devenien fletxes, que es clavaven dolçament en el meu cor i els seus parlaments, sadolls de poesia, copsada de la bellesa del paratge, em commogueren ben agradívolament.

«¿Com s'explica V. vaig dir-li jo, que siguent aquesta afrau una de les més belles de Catalunya, on s'hi gosa d'un clima, que no coneix la brusquetat del canvi i d'unes aigües que no tenen parió, sigui tan minsa la colònia d'estiuejants, que vingui a passar-hi l'estiu?» «Perquè Arbúcies, va respondre'm, no vol estiuejants. Hi han poblacions per a quines l'estiuejant és un element de vida. La indústria del foraster és la única indústria amb que compten aquelles poblacions. En el llibre dels seus càlculs hi té un lloc capitalíssim la temporada d'estiu. Però durant aquesta temporada el foraster absorbeix tota la seva atenció i s'esmercen en fer-li l'estada plaenta, arranjan-li les fonts de les rodalies i proporcionant-li tota mena d'esbarjo i de divertiment. El foraster resta fred davant les